

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Magić Josip, Dragutin i Mijo

UTORAK – sv. Franjo - 7.30 + Hrman Milka god. i Josip

SRIJ.-kapelica - 7.30 + Špiranec Stjepan god. i obitelj

ČETVRTAK -7.30 + Marijanović Filip, Anica i Živko

PRVI PETAK –Gospa od Krunice- 7.30 + Polak Marija i obitelj

Klanjanje pred Presvetim u 19.00!

SUBOTA - 18.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA – 28. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Stjepan i Mišak Jagoda

11.00 + Jagačić Ana god. Stjepan i Novosel Marija

Listopadska pobožnost u 15.00!

ŽUPNE AKTIVNOSTI:

Dječji zbor – petak u 18.00, Ministranti – subota u 10.00

Župni vjeronauk: firmanici – petak u 17.00; prvopričesnici – subota u 9.00

Župna statistika za mjesec rujan 2011.

Kršteni: Leonard Magić (Milorad i Senka r. Moharić), Lana Mandić (Ivo i Danijela r. Perak), Dorian Klasta (Ivan i Željka r. Habek)

Umrli: Franjo Božić (r. 1932.), Ivanka Hren r. Makšan (r. 1935.)

Vjenčani: Stjepan Beli i Vesna Mišak, Marko Pavala i Tatjana Panić, Marko Vuščić i Sanja Vugrinec, Ivan Klasta i Željka Habek

U subotu, 8.10.2011. u 18.30 koncert Katedralnog zbora „Chorus Angelicus“

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

listopad, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

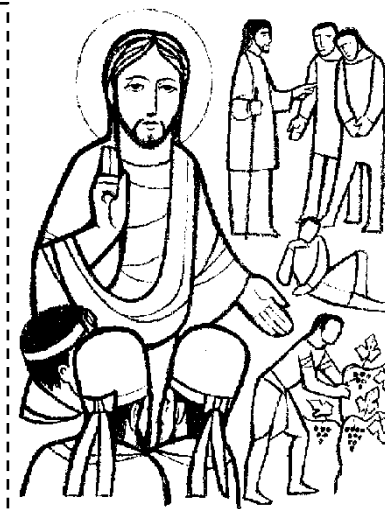
broj 45 (149)

2. listopada 2011.

27. NEDJELJA KROZ GODINU

TVOJ VINOGRAD

Mnogo sam čuo o vinogradu o kojem se brineš. Daješ mu uvijek ono najbolje kako bi bio prvoklasan: svu svoju brigu, ljubav, nježnost i žrtvu. A on? Neki put donosi plodove bolje kvalitete, a neki put lošije. Tvoj vinograd Tvoj je ljubljani narod. Izabrani i voljeni. Danas Tvome narodu, Tvome vinogradu, pripadam ja. Ne želim biti poput onih koji su se oglašivali na Tvoje riječi bilo da si ih izrekao neposredno, bilo posredno preko glasnika. Tvoje su nam riječi potrebne da bismo mogli donositi plodove koji će Te razveseljavati. Zaslužio si da budeš sretan i zadovoljan zbog svoga vinograda, svoga ljubljenoga i Izabranoga naroda. Ja prvi želim pridonijeti Tvojim radosti i zadovoljstvu. Neka Tvoje riječi nađu plodno tlo u meni kako bi mi dale snagu da budem zadivljujući prvoklasan plod. Ovo ne molim samo za sebe, već i za druge. Zaista želim da budeš sretan kad pogledaš svoj vinograd.

Popričesna molitva

Svemogući
Bože,
daj da se
opojeni
i nahranjeni
ovim otajstvima
preobrazimo
u ono što smo
primili.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Već treću nedjelju za redom liturgijska nam čitanja govore o vinogradu Gospodnjem. Znamo da Biblija često koristi slikoviti način govora. Današnja prispodoba je jasna i razumljiva. Vinograd je izabrani Božji narod, Izrael, a vinogradar odnosno gospodar vinograda je sam Bog.

Gospodar je s ljubavlju i velikom nadom zasadio taj vinograd, njegovao ga je i puno se trudio oko njega. I kad je taj vinograd trebao uroditi plodom umjesto grožđa pojavio se izrod. I gospodar rasrđen najavljuje propast i uništenje tog vinograda. Očito je da je Isus u ovoj prispodobi, koja se temelji na proroku Izaiji, ocrtao i upozorio Židovski narod. Oni su ti najamnici oko kojih se Bog toliko trudio i koje je toliko volio. Ali oni su se odmetnuli od njega, prezreli su ga svojim postupcima. I zato se Bog okreće drugim narodima – poganima koji će ga prihvatiti, koji će mu biti vjerni.

Isus ovu prispodobu govori i svima nama. I svi mi smo ti najamnici u vinogradu Gospodnjem. I svima je nama povjerena uprava nad velikim blagom. Svima je nama poklonjen dar vjere, svima su nama poklonjeni bezbrojni talenti s kojima mi trebamo upravljati, koje trebamo korisno upotrijebiti i donijeti obilan rod. A kakvi smo mi najamnici? Kako mi radimo u vinogradu Gospodnjem?

Kažemo da vjerujemo u Boga: svi smo mi kršteni, molimo se, ponekad idemo na misu, djecu šaljemo u crkvu i na vjeronauk, hvalimo se da smo katolici a onda na drugoj strani tako često psujemo i pogrđnim riječima vrijeđamo Božje ime. To je upravo nevjerojatno! Kako jedan vjernik može psovati Boga!?

Ili, tražimo Božje milosrđe i Božju pomoć, a prema svome bližnjemu znamo biti tako zločesti i zlobni. Svome bratu podmećemo klipove na svakom koraku, ne možemo ga vidjeti kraj sebe. Gdje je tu naša vjera, gdje je tu naše kršćanstvo? Teške su to riječi, ali i Isus je govorio još oštrije!

Neka ovo svima nama bude poticaj da još intenzivnije i zauzetije živimo svoje kršćanstvo. Budimo pravi vjernici koji će donositi dobre plodove – plodove ljubavi, praštanja, blagosti i mira. Na taj ćemo način sigurno postati baštinci kraljevstva Božjega.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Ova istinita priča potječe još tamo iz Srednjeg vijeka. Neki je ugledan čovjek bio izabran za mjesto, danas bismo rekli, gradonačelnika. Bio je vrlo radostan zbog iskazane časti. Isti dan otputovao je žurno u susjedni grad i kupio svojoj ženi krzno. Činilo mu se primjerenim da se gradonačelnikova žena odijeva dostojno njegove časne službe. Nakon što je dobila krzno, žena je, naravno nakon što se satima ogledala u zrcalu, odlučila što prije pokazati svoju novu opravu u javnosti. Prva prigoda, koja joj se za to ukazala, bilo je jutarnje bogoslužje odmah sljedećeg dana. Rano je ustala, okupala se, uredila frizuru i odjenuła svoje prekrasno krzno. Sa sigurnošću je znala da takvo krzno nema nitko čak ni u daljnjoj okolici. Hodajući do obližnje katedralne crkve osjećala se uzvišeno. Putem se dosjetila genijalne ideje: malo će zakasnuti na bogoslužje, tako će je, kad bude hodala središnjom lađom, svi uočiti i zadiviti se njenoj novoj opravi. Gotovo lebdeći došla je do crkve. Gurnuši masivna vrata stupila je u Božju kuću. Odmah je radosno primijetila da svi već sjede na svojim mjestima. Zakoračila je hitro na mramorni pod središnje lađe crkve. Obasjala ju je obojena svjetlost koja je dolazila kroz raznobojne, velike vitraje gotičke katedrale. Osjećala se poput kraljice. Upravo u taj čas svećenik je započeo naglas čitati Evandjelje te su okupljeni vjernici ustali, kako se to već običava, iz poštovanja pred Božjom riječju. Muškarci koji su zaboravili skinuti kape učinili su to sada. Gradonačelnica je, naprotiv, svečano marširala središnjom lađom crkve. Ushićenje ju je toliko nadvladalo da nije čula da se počelo čitati Evandjelje (nije bilo mikrofona u ono vrijeme). Srce joj je zaigralo jer je zaključila da se ljudi ustaju njoj u čast. Ni u snu nije očekivala da će ti priprosti ljudi shvatiti svu veličinu njenog novog položaja. Ta bila je sada gospođa gradonačelnica. Sva ispunjena dragošću okretala se, čas na jednu - čas na drugu stranu, oduševljeno ponavljajući: "Hvala, hvala, niste trebali!" Zapazila je da ju s udivljenjem gledaju, iako, učinilo joj se da bi njihovi pogledi mogli biti i malo veseliji. Neki su je i prijekorno gledali, a neki su se usudili čak je i utišavati. 'Očito je da su ljubomorni!', objasnila je sama sebi. Nitko nije htio sjesti. Zaista, toliku čast nije očekivala. U navali krajnjeg oduševljenja, a i da pokaže tko je tu glavni, ovima koji su je prijeteći gledali, podvikne pomalo zapovijednički, kako se to već priliči gospođi gradonačelnici: "Dragi ljudi, ta sjednite! I mi smo jednom bili siromasi!"

Vjerujem da ste upoznali ljude koji zrače nečim nutarnjim, ljude koji su sigurni u sebe, koji su pomalo neobični i, na jedan pristojan način, ne vode računa o svojoj odjeći i dojmu koji na druge ostavljaju. Zanimljivo je da se rado okupljamo oko takvih, i da ih rado slijedimo. Što takve ljude čini različitim od drugih? Takvi nisu opterećeni sobom stoga se ne srame. Ne obaziru se, preko mjere, na mišljenje okoline i ne slijede trendove. Iz onoga što jesu, što im je dano, crpe sigurnost i nadahnuće. Takvi ljudi, iako možda o tome nisu razmišljali, prihvatili su same sebe, svoje darove i nedostatke, svoju obitelj i mjesto u svijetu. Nemaju potrebu biti nešto drugo jer to, uostalom, nije niti moguće.